tur im mora accuſandi occiſores, Bald.in leg.1.Codic. de his quibus ut indign.& Anguſſ.in conſil.14. numero tertio, volumine 1

17 Item † adde, quòd filius, cuius pater teſtatorem occidiſſet ſi inſtitutus fuiſſet hæres, non teneretur uindicare necem defuncti contra proprium patrem, & idem ſi pater eius, qui occidiſſet teſtatorem, eſſet inſtitutus hęres, quod non teneretur uindicare contra filium, ita limitat. Iaſ.in leg.1.C. de his quib. ut indign. & Boer.deciſ.25. numer.13 & 14.& Achil. Pedroche in conſil.18 ubi etiam tenet hoc edictum non habere locum in fideicommiſſarijs. Et ad iſtam quęſtionem, an hæres ob inultam necem defuncti hæreditatem ammittat, uide etiam Iacobin.de Sancto Georg. in l. 1.num.fin.C. de his quibus, ut indign. Gomeſ.de delict capit.3. numer.53 Plac. epit. delict.cap.39.numer.23.& latè Peregr. de iure fiſci lib.2.titu.5.ubi in fine ſequitur Clarum, quòd iſta pœna de conſuetudine non ſeruatur, & ego nunquam uidi hunc caſum in facto, licet alij Doctores de tali conſuetudine nihil dicant. *Baiar.*

g *Fiſcus illam ab eo aufert.*] Et hic nota, ubi opinio iſta eſſet in uiridi obſeruantia, quòd ſi occiſores ſunt mortui, quos hæres neglexit accuſare de occiſione defuncti, & ſic non uindicauit necem: quod hoc caſu fiſcus poterit agere petitione hæreditatis cōtra ipſum hæredem, qui non uindicauit necem defuncti. ita poſt Alexand. in conſ.172.lib.5.num.3. determinat Iacobin.de S. Georg.in l.1.numero fin. C.de his,quibus, ut indig. quinimò do. Alexand. in d.cap.num.4.ex doctrina Bart.& Ang.in l.in cognitione ff.ad S.C. Sylla.determinat, quòd quando occiſores ſunt incerti, & ſi con incertitudinem nō poſſunt accuſari criminaliter, poterit etiam fiſcus ciuiliter agere contra hęredes occiſi, quia ante habitam quæſtionem hæreditatem adiuere. *Giach.*

h *Ceterū ſi adeſſet.*)uide Menoch.ubi ſup.num. 8.& nume.14.& Peregr. de iure fiſci lib.2.c.60 & Gabr.q.94.lib.1. *Roſ.*

g fiſcus illam ab eo aufert, tāquam ab indigno.l. hęredem. ff. de ijs, quibus vt indig. l.1. C.eo.tit.Scias tamen,quod de conſuetudine illa pœna nō ſeruatur, ſed prorſus abijt in deſuetudinem, & receſſit ab aula, vt atteſtatur Foller. in pract.crim. canon.fol.45.nu. 32.& ſeq. Imò quotidie heredes remittunt occiſoribus defuncti, & cum eis pacem faciunt; eſſet enim iſta lex nutritiua peccati, ſi per eam impediretur pax, & concordia & iniuriarum remiſſio.

9 *Si teſtator ductus fuerit metu, vt aliquem inſtitueret, hęreditas ab eo aufertur, & fiſco applicatur, vt traditur in l.fi.ff. ſi quis aliquē teſtari prob. & eſt communis opin. vt atteſtatur Boſſ. in titul. de ijs qui prohibent aliquem teſtari, numer. 4. Hoc tamen intellige, vt procedat, quando talis inſtitutus erat defuncto proximior in gradu, & ſic ſucceſſurus ab inteſtato. h Ceterum ſi adeſſet alius proximior, vel etiam iu pari gradu cum inſtituto, eo caſu hæreditas non applicatur fiſco, ſed ad iſtum proximiorem, vel æqualē in gradu deuoluitur. Et ita tenent DD. vt atteſtatur Chaſſ. ſuper conſil. Burg. fol.89. verſicul.27. caſus eſt. Qua autem pœna ſit puniendus compellens aliquē teſtari, dixi infra quæſt 73. verſ. Compellens aliquem.*

QVÆST. LXXX.

De pęnis pecuniarijs.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *De pœnis pecuniarijs.*
Caſus, in quibus pœna pecuniaria eſt à iure impoſita qui ſint
2 *Baldum emens cauſa reuendendi, vt penuria ſequatur, punitur in viginti aureis.*
3 *Miles aliquid accipiens ab hoſpite, in cuius domo hoſpitatur punitur in 10.libris aurei.*
4 *Dos mulieris contrahentis matrimonium ſcienter in caſu prohibito fiſco applicatur.*
5 *Prælati an poſſint imponere clericis pęnas pecuniarias.*
6 *Seruus an poſſit condemnari in pœnam pecuniariam.*
7 *Condemnatus an teneatur pœnam fiſco perſoluere in foro cōſcientiæ.*

Ex Additionibus.

[1 *Fiſcus Epiſcopi an habeat bona, quando laicus committit crimen eccleſiaſticum.*
2 *Epiſcopus an poſſit cōfiſcare omnia bona clerici delinquentis.*
3 *Pœna legalis, & conuentionalis an poſſit exigi in foro conſcientiæ.*
4 *Pęna in dubio cui ſit applicanda.*
5 *Et quid de pœna conuentionali.*
6 *Pœnæ conuentionales pacis, & treguæ ruptæ debent in ſtatu Eccleſiaſtico ad fauorem Cameræ Apoſtolicæ ſtipulari.*
7 *Pœnæ conuentionales tranſeunt ad hæredes.*
8 *Pœna conuentionalis non ſtipulata ab aliqua perſona pro fiſco ipſi fiſco non debetur.*

ADDITIONES
Ad Quæſt. LXXX.

a QVandoque etiam.] Farin. in tit. de delict.& pęn q.19.uolum.1. num.51. *Roſ.*

b *Vt penuria ſaquatur.*] Adde hic Prouerbiorum capi.11. qui abſcondit frumenta, malidicetur in populis; benedictio autem ſuper caput uendentium. *Drogh.*

c *Teutonici,& Neapolitani.*] Et ideo reiece-
runt

QVÆST. LXXX.

a QVandoq; ēt *non certa aliqua bona fiſco applicantur, ſed delinquenti certa pęna pecuniaria imponitur, vt in caſibus, quos enumerat Calic.in Marg.fiſci,vbi ſup.& Fab.in pract. arb. fol. 419.& alijs ſeq.*

2 *Baldum emens cauſa reuendendi, b vt penuria ſequatur, punitur in 20. aureis. l.2 ff. ad l. Iul. de annon. Sed certè hoc non ſeruatur, imò illud communiter fit, maximè in Burgundia, vt dicit Chaſſ. in loco præall.fol.91.verſ.51.eſt caſus.*

3 *Miles, metator, vel menſor, qui aliquid accipit ab hoſpite, in cuius domo hoſpitatur, punitur in 10.libris auri, vt eſt tex.in l.deuotum, C.de meta. & epidi.libro 12. Sed hoc male obſeruatur, vt dicit Bolen.in repet.l.capitaliū.§. famoſos, poſt nu.89.ff. de pęnis. Et dicit Lucas de Penna in d.l.deuotū, in primis verbis, quòd illa lex pulcra & bona eſt, ſed obneglectū iuſtitiæ, peccata prouincialiū, & nequitiam militū, male ſeruatur. Dicit etiā idem Lucas de Penna in l.hoc proſpectum.eo.tit de metat.vbi iubetur militibus, vt in hoſpitijs non horribiles, nec ſuperbi, ſed humiles manere debeant, quod illā legē maxiaè c Teutonici, et Neapolitani, qui arrogantiam imitantur eorū, peſſimè ſeruan, & quod non modo à dominis ædium balnea poſtulāt,*
contra

runt hanc legem Theutonici in eorum Caſtris, quia ut inquit Marius teſte Plutarco in eius uita; Armorum ſtrepitus non permittit audiri leges, ſic retulit Menoch. Tractat. de arbitr. iud.caſ.95.num.28.cent.1.lib.2. *Drogh.*

d *Dos mulieris.*)Farin. q.149.par.2.nu.127. & part.3.numero 190. *Roſſ.*

e *In hac autem materia.*)
2 Adde, † quod licèt hodie Epiſcopi habeant fiſcū tamen ſi perſona eſſet laica, & delictum eccleſiaſticum, & ageretur de cōfiſcando totam, vel quotā bonorum, pęna confiſcationis eſſet applicanda fiſco ſeculari, per text.in capit.cum ſecundum de hæreticis in 6. & ibi Probus, Anchar. conſil.16. Oldra. conſil.17. & Roland.conſil.7 num.9.uol.3. Secus ſi ageretur de pęnis pecuniarijs inferendis; quia ſpectarent fiſco Epiſcopi, Anan. & alij in c.2.extra de maleſic.& de hoc etiā uide Clarum ſupra in §. hæreſis, uerſic. item bona, quæ ibi appoſui.

2 Item adde, quod epiſcopus non poteſt confiſcare pro delicto, clerici bona eccleſiæ, Clementin.2.de hæret. & cap.excommunicamus, §.1.eod.titul.ſecus autem bona mobilia ipſius clerici, & quæcunque per eum intuitu eccleſiæ acquiſita, quæ ad eccleſiam pertinent, & bona immobilia ad Dominum temporalem ſpectabunt, ita Menoch. conſilio 223. col.2.& Peregrin.de iure fiſci, libro primo, titulo de ijs, qui iura fiſcalia habēt. *Baiard.*

f *Habent fiſcum.*] Quid autem iuris, & quid ſeruetur, cū clericus delinquēs habeat bona patrimonialia, utrum Princeps laicus in cuius territoria ſita ſūt, ea capit; vide fuſius, quam alibi per Hieronymū Pauli Barch.in ſua pract.Cancellariæ, titul declaratoria ſuper ptoponente, folio 251. Quibus autem applicentur bona clericorum delinquentium, uide ſupra quæſt 78. uerſi.1. in fin. *Drogh.*

g *Sed hic incidenter quæro.*) Adde Gabr. libro 8.concluſ.34.ubi plenè tractauit quæſtionem, an pęna legalis, & conuentionalis, & in foro conſcientiæ exigi poſſit.

4 Item † adde, quòd ſi lex, uel ſtatutum faciat mentionem de pęna pecuniaria, & non dicat, cui ſit applicanda, fiſco applicatur. Bartolus in l. agraria, ff.de term. moto. & Afflictus in cap.1.uerſic. pęnarum, quæ ſint regalia, & in hac materia quando pæna fiſco, & quando parti dicatur applicata, uide Gabriel.commun.concl.lib.7.concl.16.

5 Item adde, † quòd pęna conuentionalis in dubio applicatur parti læſæ, Paul.de Caſt.in l.non impoſſibili, ff.de pact.ubi dicit etiam, quòd pæna delicti applicatur fiſco, & Iul.Ferret.in tit.de ferijs, num.192. ſed Rip.in rubric.de damn.infect.tenet quòd applicatur fiſco, & Hercula.in tract.de caut. de non offend.cap.10.nu. 8.& in ſtatu Eccleſiaſtico adeſt motus proprius Pij Quarti. Dat. ſub die 26.menſis Maij 1565.de non admittendis appellationibus in cauſis criminalibus, in quo etiam † diſpo-
6 nitur, quòd pœnæ conuentionales pacis, & treguæ ruptæ, & fideiuſſores de non offendendo ſtipulentur per Notarios ad fauorem Cameræ Apoſtolicæ, & non communitatum, vel alterius, & ſi aliter factæ fuerint, in ipſius Cameræ fauorem ſtipulatæ cenſeantur.

7 Item adde, quòd pœnæ conuentionales tranſeunt ad hæredes, Becc. in conſ.9.numero 4.vbi atteſtatur de communi.

8 Item † adde, quod pęna conuentionalis promiſſa priuatis, & non Notario, nec alteri publicæ perſonæ ſtipulanti, & acceptanti pro fiſco non poteſt acquiri ipſi fiſco, & cōſequenter fiſcus ad pęnā agere non poteſt, ut eſt communis opinio, de qua per Beroum in conſ.197. num.16 & conſ.209. volum.3. *Baiar.*

h *In foro conſcientiæ.*] In hac materia, an pæna in foro conſcientiæ exigi poſſit, multi multa ſcripſerunt. Nonnulli enim dixerunt, quòd pęna legalis in foro conſcientiæ exigi non poſſit; vt per gloſſ. in dicto capitulo fraternitas, hic alleg. illud tamen non tranſit ſine difficultate; nam licet Alexan. conſilio 105.verſ.nec huic vltimæ rationi volu.5. Roman.in rubr. de acquiren. hæred. Bald.in d.l.illud, ꝙ pauperibus, verſ.ſed pone, C.de epiſco.& cleric. Matheſil.ſingul.23 Corſet.in ſing. in verb. pęna, incip.in foro conſcientiæ, Baldus in l.data opera, verſiculo itē ſi proprias. C. qui accuſ.non poſſ. Felinus in capit. audiuimus verſiculo ſubdit hic eleganter, de ſimonia. Contrarium tamen ſentit Antharanus in regul. poſſeſſor.verſic. tertiò quæro,de

contra expreſſam diſpoſitionem illius legis, ſed etiam luminaria, cōfectiones, et quæcunque vtilia, nedum poſtulant, quin etiam rapiunt, & extoquēt, quod bene nouit infelix Lombardia iam tot annis militum hoſpitationibus, & extorſionibus expoſita.

4 *Dos d mulieris ſcientis factum, ex quo naſcitur impedimentum matrimonij, & tamen contrahentis matrimonium in caſu a iure prohibito, licet errauerit in iure, ſi matrimonium fuerit carnali copula conſummatum, applicatur fiſco. Et ita tenet gl. in l.fi.in verbo, Nupſit.ff.de condict. ſine cauſa: et eſt cōmunis opin. vt dicit Abb. in c.et ſi neceſſe, n.7. de donat. inter virum & vxorē, prout illū refert Bello.conſ.84.n.3.*

5 *In e hac autē materia pœnarū pecuniariarum quæro, nunquid prælatus poſſit imponere clericis pœnas pecuniarias pro delicto. Reſp. quòd ſic. Et eſt communis concluſio, vt dicit Abb.in c.vt clericorum, nu. 10. de vita, & hon. cleric. nam hodie epiſcopi de generali conſuetudine habent fiſcū, f ut dicit Fran. de Pauinis, quē refert Diaz in pract. crim. can. c. 134.n. 2. Hanc etiam opi. dicit eſſe veriorem, & conſuetudine reboratam Diaz, in d. pract. c.124.in fi. Hanc ēt opin. eſſe vſu cōprobatam atteſtatur Fel. in c. irrefragabili, §.1. nu. 11. in fin. de off. ord. Et ideò quanuis epiſcopi de iure deberent pœnas pecuniarias applicare cameræ Romanæ, non ſuæ, ipſi tamen de conſuetudine contrariū ſeruant, ut dicit Bald.in auth.bona damnatorum, nu.2.C. de non proſcrip. quem refert Anan. in c. excommunicamus, in prin. nu.9.de hær. & Aug. de maleſ. in verb. Et eius bona, nu. 30.& Barb.conſ.22. nu.12. lib.5. & Marcus deciſ. 339. nu. 12. & Gomeſ. Arius ſuper l.7.Tauri, nu.75.Et dicit Foller.in pract. crim. cano.f. 68.nu. 14.ꝙ hanc opi tenent omnes. Hanc ēt opi. dicit eſſe cōmunem Didac.lib. 2. reſolutionum, c.9.nu.11.vbi ſubdit, ꝙ licet hæc ſit communis opi. tamen id non eſt tenere permittendum ad explendam auaritiam epiſcoporum, ſed vt ea, quæ eorū fiſco fuerint delata, in vſus pios erogentur: quòd tamen (niſi fallor) in paucis locis ſeruatur.*

6 *Item quæro, nunquid ſeruus poſſit in pœnam pecuniariam condemnari. Reſp. gl. in l.hos accuſare, §.omnib. in verb. quid ea lege, ff. de accuſ. tenuit, ꝙ non, & hæc opi. vſque ad tempora Bart. fuit cōmuniter approbata abſq; vlla limit. vt dicit Sal. in l.2. nu.4. C. de accuſ. Bart. aūt in d. §. oībus, nu.5. tenuit contrariū, ſ. ꝙ imò pōt ſeruus in pœnam pecuniariam cōdemnari. Sed certe magis cōmunis opi. eſt contra Bart. vt dicit Greg. Lopes in l.10.in littera I, quē refert, et ſequitur Plaz. li.1. delictorum, nu. 18. in fine.*

7 *Sed g hic incidenter quæro, nunquid committēs delictum, pro quo a lege ſit impoſita aliqua pœna pecuniaria, vel ſoluenda fiſco, vel danda parti, teneatur h in foro conſcientiæ illam perſoluere. Reſpon. ꝙ non; ita tenuit gl.in c. fraternitas, in gl. fi. 12. q.2. quam dicit eſſe communiter approbatam Menchiaca in 1.par.de teſt. §. 10. nu. 662. Hanc etiam dicit eſſe cōmunem opin. Berous in cap. 1. num.232. & ſeq. de conſtit. & in c.dilecti filij, nu. 61.de arbitr. & ibi Hoſtien. & in c.quoniam cōtra, nu. 226.de prob. Gomeſ. in §.ex maleſ. nu. 14.Inſtit.de actio. Did.in*

ro, de regul. lib 6. Dec. in capit. 1. in 1. lect numero 29. & in 2. lect. numero 10. de conſtitut. & in cap. quoniam contra, numero 31. de probat. Alij autem, quòd pœna legalis, nec peti, nec exigi poſſit. Baldus in l. iubemus, §. ſanè. 1. verſ. ſed nunquid in foro conſcientiæ, C. de ſacroſanctis eccleſ. & in l. poſt deciſionem, Cod. de furt. Pęna autem conuentionalis, ex quo habet cõſenſum, ſalua cõſcientia, ꝙ peti, & exigi poteſt; vt per Ancharanum in dicta regul. poſſeſſor. Felynus capitulo primo, verſiculo limita tertio, de conſtit. & in dicto capitulo audiuimus, de ſimon. Fallit tamen ſi excederet intereſſe partis: quo caſu, ſalua conſcientia, vltra illud, quod intereſt, peti, aut exigi non poteſt capit. tuam, de pœnis. Hoſtienſis in capitulo dilecti, verſic. par autem in parem. de arbit. & ibi Antonius de Butr. verſiculo quædam eſt cõuentionalis, Grammat. cõſil. ciuil. ſexageſimoſexto,

epito. ſuper 4. decertal. ſ. 94. col. 2. ſubdens, quòd neque ẽt Theologi diſſentiunt ab hac communi ſentẽtia Canoniſtarũ. Bene tenetur in foro conſcientiæ emendare, ſeu reſarcire damnũ ex eo delicto parti illatum iuxta ea, quæ dixi ſupra. q. 62. verſ. vnum autem. Faciunt quæ dixi ſupra hoc eo. lib. §. furtum, verſ. eſt igitur. Nec dicatur, ꝙ delinquens videatur delinquendo conſentire pęna, quæ a lege pro ipſo delicto imponitur, quia illud eſt cantra communem opi. Doct. vt atteſtatur Arius Pinellus in auth. niſi triennalis, nu. 32. C. de bon. mater. Menchiaca in loco præalleg. poſt nu. 665. Et ꝙ delinquens nõ accuſatus, neque condemnatus, etiamſi ipſo inee per legem, vel ſtatutũ eius bona per illud delictum fiſco applicentur, non teneatur in foro conſcientiæ bona ſuo fiſco deferre, dicit eſſe commnnem opin. & ferè ab omnib. approbatam. Simanchas dt hæret. c. 9 nu. 37. & alijs ſeq. pracipuè nu. 82. Et licet aliqui dixerint hoc locũ non habere, quando delictum eſt notorium: tamen illud dictum communiter non tenetur, vt dicit Sum. Silueſt. in verbo, Pęna, q. 25. nu. 1. Et ab hac concluſione non recedas in iudicando.

vbi dicit hoc maximè procedere, quando cauſa ſecundum æquitatem tractatur, prout eſt, quando cauſa agitur in conſiſtorio Principis. Innocentius tamen in dicto capitulo tuam, de pœn. tenet, quòd pęna conuentionalis etiam vltra id, quod intereſt partis, peti, & exigi poſſit. Vide Abbatem in capitulo dilecti, numero decimoquarto de arbitr.

Item pęnæ, quæ ex delictis ipſo iure committuntur, licitè in foro conſcientiæ peti, & exigi poſſunt, ſecundum Abbatem in capitulo primo, verſiculo & primò limita. de conſtitut. & in dicto capitulo dilecti, verſic. prædicta ego limito. de arbitr. Felyn. in dicto capitulo primo, verſic. & primo limitatur. de conſtitu. Corſet. in ſingul. in dicto verb. cęna, incip. in foro conſciẽtiæ. *Guiot.*

i *Communi ſententia Canoniſtarum.*] Supra in §. Furtum, ver. pęna autem. *Drogh.*

QVÆST. LXXXI.

De pęna talionis.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *De pæna talionis.*
2 *Et quid ſi accuſator ſit perſona honeſtior, quam reus.*
3 *Et an hæc pæna talionis hodie ſit ſublata.*

Ex Additionibus.

1 *Talionis pæna non ſeruatur de conſuetudine, niſi in teſte.*
2 *Poteſtas compellens teſtem ad dicendum falſum tenetur pęna talionis.*
3 *Accuſans memoriam defuncti tenetur eadem pæna.*
4 *Beneficium impetranti per priuationem alicuius ex delicto, non datur ſignatura quo ad priuationem, niſi ſe inſcribat ad pænam talionis.*
5 *Et quid ſeruetur in practica.*
6 *Accuſator non admittitur in Curia Archiepiſcopi Neapolitani, niſi ſe obliget de probando.*
7 *Accuſationes falſas proponere ſolitus punitur amputatione linguæ, & capitis.*

ADDITIONES, Ad Quæſt. LXXXI.

a *Honeſtiores mitius, quam humiliores.*] qui ſint honeſtiores, & humiliores, & varias inter eos paſſim differẽtias, cumulari ſup. ad q. 8. verſic. Scias tamen ad fin. *Drog.*

b *Sed quæro nunquid.*] Far. tit. de accuſ. q. 16. vol. 1. *Roſſ.*

1 *Sed quæro.*] Adde † Petrum Duen. in reg. 27. vbi plenè, & ibi tenet, quòd iſta pęna talionis hodie de conſuetud. non ſeruatur, niſi in teſte, & idem tenet Bal. in l. 2. C. de reb. cred. Caſſ. in conſ. Burg. rub. 1. in tit. des iuſtices, fol. 14. col. 3 nu 15. Mille. in practic. fol. 25. num. 12.

QVÆST. LXXXI.

1 *Non eſt etiam omittenda pæna talionis à Iure communi fuit introducta aduerſus accuſatores, qui calumniantur, & in probatione deficiunt, quæ quidem eſt ſimilitudo ſupplicij, quod inferendum eſſet reo, ſi de crimine ipſo conuictus fuiſſet.*

2 *Sed pone, quod accuſator ſit perſona honeſtior, quam reus, ita quòd pro eodem crimine eſſet mitius puniendus, prout videmus im pæna legis Cornel. de ſicarijs, & alijs a iure Digeſtorum impoſitis, in quibus* a *honeſtiores mitius, quam humiliores puniuntur: nunquid accuſator, qui eſt calumniatus, erit puniendus pęna, quæ pro crimiue deberet imponi ipſi reo, an autem illa, quæ eſſet imponenda ipſi accuſatori? Reſp. quòd debet puniri ea pęna, quæ imponenda fuiſſet reo; & fuit opi. Guliel. de Cun quæ communiter ab omnibus approbatur, vt dicit Alber. in l. athletas, §. calumniator, nu. 4. ff. de ijs qui not. inf.*

3 *Sed* b *Quæro, nunquid hæc pæna talionis hodie ſit ſublata. Reſpon. Affl. lib. 1. conſtitutionum, rubr. 23. poſt numer. 9. dicit, quod hæc pæna*

2 Item † adde, quòd poteſtas compellens teſtem ad dicendum falſum, debet puniri pęna talionis. Bartol. in l. 1. §. 1. ad legem Corneliam de ſicarijs, & Mille. in practic. fol. 23. numero 13. Et iu hac materia vide etiam Couarr. libro 2. variar. reſolut. capitulo 9. nu. 1. & Menoc. de arbitr caſu 322. numero tertio.

3 Item † adde, quòd accuſans memoriam defuncti, tenetur ad pęnam talionis, Gloſſ. in capitulo ſanè, in uerbo noſtra 24. quæſtione 2. quam allegat, & dici eſſe benè not. Baldus. in l. qui crimen 2. oppoſit. il. fin. Codic. qui accuſ. non poſſunt. Roman. ſingun 802. incip. tu ſcis, & Frãl. dec.

de Aret. in l. Pantonius, §. rei per duellionis, de acquir. hæred.

4 Item † adde, quod vbi quis impetrat beneficiũ per priuationem alterius ex aliquo crimine, non datur ſibi ſignatura, quò ad priuationem; niſi ſe inſcribat ad pœnam talionis. Gigas in tractatu de crimine læſæ Maieſtatis, quæſtione prima in fine, & ibi numero 7. dicit etiam, ꝙ talis inſcriptio ad pœnam talionis, hodie non eſt in vſu de iure ciuili, ſecus verò de iure canonico. Sed Foller. in pract. crim. canonica in verb. accuſatione porrecta, numero 50. dicit, quòd nunquam
5 vidit † fieri dictam inſcriptionem, & quòd idem atteſtatur Spec. in titu. de accuſat. §. 1. numero 3. aſſerit tamen uerum eſſe, quod in pleriſque Curijs ſunt Synodales Conſtitutiones, & ritus ſuper hoc expreſsè prouidentes, qui ſeruandi ſunt: & quòd inter ceteras curias eſt Neapolitana, quæ habet ſextũ ritum in ordine, quo caue-
6 tur, † ut nemo ad accuſandum admittatur, niſi ſe obliget ad certam pœnam de probando. *Baiar.*

c *Sed ſi loquamur.*] Duen. libro 1. reg. fol. 10. verb. accuſans, fol. 9. & regul. 27. Menoch. caſ. 322. *Roſ.*

d *Scias tamen.*] Adde,
7 quòd ubi quis falſas ſolitus eſſet facere accuſationes, puniretur in linguæ, & capitis amputationem ſecundum Baldum in leg. data opera circa finé. C.

hodie non eſt ſublata, & allegat l. fin. C. de atcuſatio. iuncta l. qui non, C. de calumniato, ſed dicit ſublatam eſſe tantummodo ſolemnitatem ſubſcriptionis. Breuiter, ſi loqnamur de iure Afflict. verum dicit, quia etiã ſecundum iura nouiſſima talis pœna imponitur accuſatori calumnianti: c *ſed ſi loquamur de cõſuetudine, vtique pęna talionis eſt ſublata hodie, & penitus receſſit ab aula. Ita atteſtantur multi ex ijs, qui dicunt ſolemnitatem ſubſcriptionis ſublatam eſſe a conſuetudine, præſertim Io. Andr. Bart. Salyc. Felin. Aret. quos omnes citaui ſupra q. 12. verſ. ceterum, quos etiam refert, & ſequitur Afflict. libro 1. conſtit. rubr. 12. num. 16. & rubr. 51. §. in præſenti, in princ. & lib. 2. rubr. 13. num. 7. Idẽ atteſtatur Alber. in l. eum, quem temere, in princ. nu. 3. in fin. ff. de iudic. & in l. ſeruum, §. publicè, poſt nu. 23. ff. de procur. Salyc. in l. qui crimen, nu. 4. C. qui accuſa. non poſſunt, & in l. non ideò minus, num. 3. C. de accuſat. Card. Alex. in c. de accuſatione, col. 4. in fin. 2. quæſt. 8. Mantua cent. 1. num. 11. Blanc. in pract. crim. fol. 15. poſt num. 14. Carauita ſuper ritu magnæ curiæ 199. nu. 2. Simanchas de hæreſ. cap. 62. num. 35. Apoſtil. ad Bellamer. deciſ 71. Villalp. in repet. l. 22. cap. 21. poſt nu. 3. Et in ſpecie illam non practicari in Gallia atteſtatur Papo lib. 24. tit. 1. arreſto 3. Ratio autem, quare conſuetudo caſſauit hanc pęnam, illa fuit, quia propter rigorem huiuſmodi pœnæ multi ſe retrahebant ab accuſando: atque ita delicta remanebant impunita: pauci enim reperiebantur, qui cum tanto capitis ſui periculo vellent accuſationes criminales proponere. Et ideò conſuetudo, reiectis his pęnis, et difficultatibus, admiſit quoſcunque ad querelandum abſque alia inſcriptione. Ita dicit Gand. de malef. in rubr. qualiter fiat accuſ. poſt nu. 6.* d *Scias tamen, quod licet ſit ſublata pęna talionis, ſi aliquis faceret capi aliquem, qui eſſet innocens, & appareret, quòd id per calumniam feciſſet, vt illum decapitari faceret, forte ipſe non euitaret ſimilem pœnam. Et refert Bald. in l. 2. numero quarto, C. de vis qui latrones, quod propter hoc fuit decapitatus quidam Peruſij. Et ſemel vidi in facti contingentia, quod quædam Angelina Corbeta, quæ accuſauerat quoſdam de Butr. quod illam per vim, & prępoſtera venere cognouiſſent, & deinde faſſa fuerat querelam eſſe falſam, vix euaſiſſet pęnam vltimi ſupplicij niſi fuiſſet pregnãs: Sed hac re attenta, fuit tantummodo condemnata ad catenam iufamem, 26. Auguſti 1558. A. C. Et alias etiam quidam Chriſtophorus Adornus propter falſam notificationem fuit per triennium ad triremes condemnatus, 13. Septembris 1560. A. C.*

de accuſation. quem ſequitur Franc. Mar. in deciſione 738. parte prima, & Lauren. Tenni. in cau. prima, numero nono, & decimo, ubi dicit, ſi accuſatus uult accuſatorem teneri de falſo, & capitis, & linguæ amputatione puniri, vel perquirat, an falſos teſtes, uel falſa inſtrumẽta produxerit, aut falſo accuſare ſolitus ſit. *Baiar.*

e *Quod id per calumniam feciſſet.*] Sic & de Iulio Cæſare loquitur Appianus Alexandrinus Romanæ Hiſtor. Ciuil. bell. libro ſecundo. Hos inter (inquit) cum quidam ſeditione exorta, nihil commiſiſſet, Cæſar Ductoré, quod illum accuſaſſet, eius loco interfici mandauit, & habetur Eſther capitulo octauo, & refert Menoch. de arbitr iudic. libro ſecundo, centur. 4. caſu 322. in fine: Plutarchus in uita Scipionis: maior pars, à quibus initium tumultus ortum erat, animaduertit, ſupra quæſtio. 62. uerſicul. ſed nunquid: ibi, pro reſolutione eius articuli, & in fine dicti uerſiculi: & uerſicul. Sed quæro nunquid, quæſ. 12. uerſic. Ceterum ad finé. Modum autem condemnandi calumniatorem, vide d. q. 62. uerſ. Sed quæro, & q. 60. uerſ. fui quandoque. *Drog.*

QVÆST. LXXXII.

De pęnis ſtatutarijs.

SVMMARIA.

Ex Claro.

Statutum primum circa damna data.

1 *Quod villa teneatur pro damnis datis in eius territorio.*
2 *Anſtante hoc ſtatuto poſſit damnum probari per iuramẽtum ipſius damnum paſſi.*
3 *Et quid ſi damnum ſit datum in confinibus duarum villarũ, quæ villa teneatur.*
4 *Et an teneantur contribuere abſentes tempore maleficij.*

Statutum ſecundum circa bannitos.

5 *Quòd bannitus poſſit impune offendi.*
Quod nemo det auxilium bannito ibid.
6 *Aduocatus, & procurator intercedens pro bannito an incidant in pænam huius ſtatuti.*
7 *Statutum puniens loquentem cum bannito an habeat locũ in ei ſcribente.*
8 *Vxor an teneatur alere virum bannitum.*

Statum tertium circa matrimonia.

9 *Statutum prohibens matrimonium contrahi inter aliquas perſonas, an valeat.*
10 *Et quid ſi prohibeat contrahi matrimonium cum forenſi.*
11 *Et an valeat ſtatutum prohibens filiam contrahere matrimonium ſine conſenſu patris.*
12 *Et an valeat ſtatutum prohibens ſororem nubere ſine conſenſu fratris.*
13 *Et an valeat ſtatutum priuans filium dote, ſi nubat indigno ſine conſenſu patris.*

Statutum quartum de turbata poſſeſſione.

14 *Ingrediens poſſeſſionem alterius ex decreto iudicis inualido*